

## Vzpomínky III. - Dobeš, Pavel

Vedle data zrození a jeho hodiny,  
vedle každodenních starostí o zdraví rodiny,  
a také vedle vody ve sklepě, když vplavou brambory,  
vedle gotického chrámu Svaté Barbory,  
vedle Prométhea k Pamíru spoutaného řetězy,  
vedle orientace na víru, vedle Matky Terezy,  
vedle 6000 roků starých čínských váz,  
vedle času, který nedožene ani jeden z nás,  
vedle krále Leara, psaného ve verších,  
a vedle všeho, co tu vystupuje v rolích vedlejších,  
od Severního Porýní až po Jižní Karpaty  
hlavní roli hrají dukáty.

Těž pro dukát se sehnu, mám ten pohyb rád,  
dobře se tím uvolňuje ztuhlost v kříži zad,  
rád slyším jeho cinkot, obdivuji jeho svit,  
co neumím si ale absolutně představit:  
Že by mámu nebo dítě někdo do útulku dal,  
snad kdyby dukát si to žádal, no to bych potom bral,  
vidím se s ním denně, mluví ke mně z rozhlasu,  
potkávám ho na ulici, klaním se mu do pasu:

Jak se vede, pane Dukát, přeji hezký den,  
jak se daří vaší paní, jak jste se mnou spokojen?  
V hlubinách vrže osa země, vlci vyjí na měsíc,  
jen já jak bych paměť neměl, volám z plných plic:  
Nemám rád krvavé války, kde se lidé chodí prát,  
kde po sobě střílejí z dálky, leda že by pro dukát,  
nikdy nezkřivil bych na hlavě kus vlasu příteli,  
pro dukáty ovšem zabil bych i v neděli.

Dukát si mě bere stranou, říká: Už to jednou zkus!  
Než si řeknem Nashledanou, vydrž pravdy aspoň kus!  
Ušetřte mě, pane Dukát, tuhle pravdu nesnesu!  
Zazvonil a zatřpytil se, pokračoval v přednesu:  
Od té doby, co se podle mého začal točit svět,  
učím vraždit, loupit, krást a pokud možno závidět,  
ty se dobře bratříš s falší, nejsi vůbec špatný žák,  
ale přijde druhý další, který umí taky tak,  
taky tak ...